РІК 1930. Березень. Ч. III.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

ПИСЬМО СВЯТІЙШОГО ВІТЦЯ ПАПИ ПІЯ XI.

ДО ЙОГО ЕМІНЕНЦІЇ КАРДИНАЛА ВАСИЛІЯ ПОМПІЛІ

в справі релігійних переслідувань в Росії.

До Вельмидостойного Нашого Брата,
КАРДИНАЛА ВАСИЛІЯ ПОМПІЛІ,
Епископа і Нашого Ґенерального Вікарія в Римі.

ВАША ЕМІНЕНЦІЄ!

До глибини зворушують Нас терпіння, та жахливі й святотатські злочини, які повторюються і зростають кождого дня проти Бога і проти всіх дорогих Нашому серцю душ несчислимого населення Росії, серед котрих є так богато побожних і шляхотних синів і служителів святої, католицької, апостольської, римської Церкви, побожних і шляхотних аж до геройства і мучеництва.

Від першої хвилі Нашого Понтифікату, ідучи слідами Нашого Попередника бл. п. Венедикта XV, помножували Ми Наші зусилля, щоби здержати це жахливе переслідуваннє

і віддалити великі нещастя від тих народів. Ми звернулися також з внеском до репрезентованих на Конференції в Женеві держав і запропонували, щоби за спільною згодою видано декларацію, яка заощадилаби Росії і цілому світови многих нещасть, тобто щоби в тій цілі поставлено спільно, як попереднє услівє до визнання радянського Уряду, пошанованнє через него сумлінь, свободи культів і дібр Церкви.

На жаль сі три точки, які у першій мірі мали бути дошкою ратунку для тих нещасливо відлучених від католицької єдности церковних єрархій, зістали зі зглядів дочасних відкинені; вони булиби певно поставлені, якщоб ріжні уряди вшанували були на першому місці права Бога, права Його як Царя і Його справедливість. На жаль і другим разом відкинено Наші безпосередні старання підприняті в цілі ратовання перед знищенням і збереження для їхнього традиційного і релігійного вжитку святих посудин та ікон, що творять дорогу серцям усіх в Росії скарбницю побожности й мистецтва.

Ми зазнали однак радости, коли повелось Нам уратувати від грозячого смертю процесу і запомогти успішно Голову цеї, на жаль розлученої від єдности з Нами, єрархії, Патріярха Тихона, коли то в тім самім часі жертвами цілого католицького світа ратовано від голоду і страшної смерти більше як 150.000 дітвори, що її кождого дня кормили наші висланці так довго, аж ці останні були приневолені залишити свою шляхотну працю, бо там воліли видавати присуди смерти на тисячі безвинних істот, як зізволити, щоби з любови християнської кормлено їх.

Та святотатська безбожність звернулася у свойому шалі не лиш проти священиків і дорослих вірних, — серед котрих, кромі многих инших жертв, що були вірні Божій справі, в особливий спосіб згадуємо Наших найдорозших синів, католицьких священиків і монахині, вязнених, засиланих, присуджуваних на тяжкі роботи, з двома їхніми Епископами, Нашими Достойними Братами, Болеславом Сльосканом і Олександром Фрісоном і з Нашим представником славянського обряду, Ексархом католицьким Леонідом Фйодоровим; але організатори атеїстичної боротьби й »протирелігійного фронту« захотіли передовсім зіпсути молодь. Використуючи єї наївність і несвідомість і замість

дати їй науку, вихованнє і культуру, — які впрочім як шляхотність, справедливість і добробут, не можуть розвинутись ні процвитати без релігії, зорґанізовано її в »ліґу боєвих безбожників«, бажаючи закрити упадок моральний, культурний і економічний безплодною і нелюдською діяльностю, в якій діти склонювано до обжаловування власних родичів, до профанування і нищення релігійних будівель і прапорів а передовсім до плямлення власних душ всілякого рода проступками і найбезстиднійшими, матеріялістичними баламуцтвами, а єї провідники, намагаючись знищити Бога і релігію в їх душах, довели до руїни їх розумну а навіть саму людську природу.

Супроти тих зловживань, що Ми їх неодин раз підчеркували з болем у Нашій промові на Консисторі а в послідне в Нашій Енцикліці о вихованню молоді, не залишили Ми кождого дня самі молитись і накликувати до молитви за ці міліони душ, відкуплені кровію Ісуса Христа й змушувані та приневолювані до профанування свойого хрещення, традицийної побожиости в родинах до Пречистої Діви, а навіть останніх слідів почести та пошанування, належного родинній святині. Пізнійше, шоби мати запевнену співпрацю в Наших зусиллях проти так великого лиха, утворили Ми спеціяльну комісію для справ Росії, доручуючи єї управу, як Вашій Еміненції добре відомо, Нашому улюбленому Синови, Кардиналови Альойзієви Сінчеро. Сейчас у перших тижнях Нашого Понтифікату затвердили Ми й заосмотрили у відпусти стрілистий акт: »Спасителю світа, спаси Росію«, а тепер ще в останніх місяцях два тексти молитов, в яких російський народ поручаєсь благій опіці чудотворної святої Тереси від Дитяти Ісуса. Затвердили Ми рівнож повзяту минулого листопада ініціятиву Нашого Інститута для Студій Орієнтальних, щоби уладжувати наукові й оперті на документах відчити, з ціллю запізнати широкий загал з деякими святотатськими наступами, що їх переводить ліґа боєвих безбожників на незміримім, радянськім просторі, виходячи далеко поза й проти приписів, вже і так протирелігійних, революцийної конституції.

З вдоволеннєм ствердили Ми, що примір даний в Римі, наслідувано в місяць опісля уладжуваннєм відчитів і подібних сходин у Льондоні, Парижі, Женеві, Празі та других містах.

Однак прилюдне й урядове згіршеннє, що пливе зі стільки звірств і безбожности, вимагає ще більше загальної і торжественної направи та надоложення за ті нечувані кривди.

В часі останніх свят Христового Різдва не лиш замкнено сотки церков, спалено цілі маси образів, приневолено до праці всіх робітників й учнів у школах та знесено святкованнє неділь, але посуненося так далеко для зневолення фабричних робітників, мужчин і жінок, до підпису деклярації стверджуючої їхню формальну апостазію і ненависть до Бога, що загрожено їм, що будуть їм в противнім випадку відібрані карти на хліб, одяг і мешканнє, без чого кождий житель того нещасного краю мусівби розуміється вмерти від голоду, нужди і зимна. Кромі цього зорґанізовано в усіх містах і многих селах ганебні, карнавалові видовища, подібні до тих, які закордонні дипльомати бачили в самій Москві, в центрі столиці, в часі свят Христового Різдва; бачено переїзджаючі вози на котрих зібрана товпа, прибрана в літургічні ризи безчестила і плювала на хрест; на великих, тягарових автах обвожено великі деревця на яких висіли повішені за шию манекіни, зображуючі католицьких і православних епископів. В самім центрі міста инша ґрупа покидьків молоді довершувала всякого рода святотатські наруги над хрестом.

Тому, бажаючи самі в спосіб можливо найкрасший довершити акту надоложення за всі ці злочини й святотатства, як рівнож і в тій цілі, щоби візвати до надоложення вірних усього світа, рішили Ми візвати Вашу Еміненцію на день торжества св. Йосифа 19. березня до Нашої базиліки св. Петра і просити о відправу на гробі Князя Апостолів св. Служби Божої надоложуючої, благальної і винагороджуючої за так численні і страшні зневаги Божественного Серця Христового, як рівнож о спасеннє тих душ так важко тепер досвідчуваних та о піднесеннє на дусі дорогого Нам населення Росії, щоби нарешті устали ці страшні його терпіння та щоби одиниці й народи вернули чимскорше до єдиного стада одинокого Спасителя і Ізбавителя Господа Нашого Ісуса Христа. Після молитви до Найсвятійшого Серця о прощеннє і милосердіє для жертв і для самих катів, благатимемо Найсвятійшу і Непорочну Діву Марію, Божу Матір і єї Пречистого Обручника св.

МОЛИТВА

надоложення Г. Богу за релігійні переслідування на Радянщині.

Наймилійший і Найсолодший Ісусе, Спасителю людського роду! Зглянь ся ласкаво на нас, що серцями повними вдячности за безконечну Твою любов до наших душ, клонимо ся в покорі перед Тобою.

Прости нам, Предобрий Ісусе, всі наші гріхи, якими ми Тебе дотепер ображали, — подай нам щирий жаль і сильну постанову, щоби ми більше не грішили, — пошли нам всім Твою небесну силу, щоби ми поконали всіх ворогів нашого спасення і витревали в добрім аж до смерти!

Ми припадємо сегодня перед Твій жертвенник з любови і послуху для Твойого Заступника тут на землі, Святійшого Отця Пія Папи Римського, щоби переблагати Тебе і надоложити Тобі за всі несчислимі обиди нанесені Твойому Святому Імени, за безпримірні богохульства і засліплену ненависть до Твоїх Святих правд, за потоптання Твойого Божого Закону, за святотатську наругу над видимими знаками Твоєї безконечної любови до людського роду — Св. Тайнами, за безчещеннє святих Твоїх Божих храмів, за невинно мучених Твоїх священиків і вірних, за згіршеннє дітий що Ти їх так дуже любиш, за всі ті нечувані страшні беззаконня — поповнені проти Тебе на величезних просторах України, Росії і усіх держав Радянського Союза!

Найсолодший Ісусе! Благаємо Тебе через заступництво Пречистої Твоєї Матери, Безпорочної Діви Марії і Єї Обручника Св. Йосифа, за молитвами безплотних небесних Сил, св. Йоана Хрестителя, святих Отців наших Николая Мир Лик. Чудотворця, Василія Великого, Йоана Золотоустого, Кирила і Методія і всіх небесних Опікунів сеї не-

шасної країни, — умилосердися над цими страдальними народами, вкороти дні їх тяжкого досвіду, просвіти незрячі уми гнобителів, щоби вістрє своєї ненависти замінили знаком любови, — дозволь, щоби знова, як колись в часи св. Володимира, засіяла над ними Твоя благодать, щоби вони всі, освободжені в Твоїй Правді вернули скоро назад у вітцівські обняття Пресвятого Твойого Серця, щоби вернули скоро назад до Твойого Царства під управу єдиного видимого Пастиря Твойого Намісника на землі.

Найдорожший Ісусе! Христе! Царю і Господи наш! Вислухай ласкаво сі щирі благання наших сердець. Прийми їх разом зі всіми добрими нашими ділами як надоложення за всі зневаги, яких дізнаєш на сьому світі!

А Ми негідні прирікаємо Тобі, Царю наш Неба і землі, за Твоєю помічю від нині більше і горячійше ревнувати за поширеннє і укріпленнє правди Твойого Святого Євангелія в нас самих, в наших сімях, громадах і у цілім нашім народі, — і обіцюємо від сегодня рішучійше і відважнійше поборювати це страшне лихо нинішних днів, яке за почином російської країни заманює так многих у страшні сіти царя тьми, — щоби в сей спосіб Твоє Божественне Серце, що дає Нам спасеннє, було за Твоєю ласкою через всіх належно знане і люблене, та щоби від кінця до кінця світа розносився один клич: честь, сила і слава Божественному Серцю Ісуса, всегда нині і присно і во віки віков. Амінь.

(5. Отче наш і 5. Богородице Діво).

Йосифа, Опікуна вселенської Церкви, особливих опікунів Росіян, св. Ангелів і св. Івана Хрестителя, св. Николая, св. Василія, св. Івана Золотоустого і св. Кирила і Методія як також усіх инших Святих, а особливо св. Тересу від Дитяти Ісуса, якій у спеціяльний спосіб поручили Ми будучність тих душ.

Просячи Вашу Еміненцію видати відповідний розпорядок в цілі приготовання цего торжественного набоженства, Ми є певні, що не лише духовенство і населеннє Нашого Риму, але також усі Наші Достойні Браття в католицькім Епископаті й увесь християнський світ злучиться з Нашими благаннями того самого дня або в инше свято заздалегідь оголошене.

Будучи певними, що Боже Провидіннє, в хвилі Ним назначеній приготує й ужиє всіх потрібних середників для направи морального і матеріяльного знищення тих незмірних просторів, які творять шесту часть земної суші, з цілим запалом душі будемо тревати в тій надоложуючій і благальній молитві, яка — маємо цю надію, — порушить Боже милосердіє для всего народу заселюючого Росію.

В тій надії уділюємо з цілого серця Вашій Еміненції й усім тим, які злучаться з Нами в тім хрестнім поході молитов, Апостольське Благословеннє, як запоруку небесних ласк.

Дано в Римі у св. Петра, дня 2. лютого в Свято Очищення Марії Діви року 1930, осмого Нашого Первосвященства. Пій ПП. XI.

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

Божою Милостю і Благословенням св. Апостольського Престола

ЕПИСКОП

ПЕРЕМИСЬКИЙ, САМБІРСЬКИЙ і СЯНІЦЬКИЙ

Всечесному Духовенству й усім вірним Епархії
Мир в Господі і Архієрейське благословенне!

Відвічний ворог Христової Правди в ніякій добі історії не залишав нагоди, щоби ставити запору єї доступови до людських сердець, щоб не вирвати її з коріннєм і стерти з лиця землі там, де вона принялася і стала процвитати. В засобах злоби й ненависти невичерпаний той, що »в правді не стоїть« а заєдно придумує нові удари, готовить нове оружа, щоби ним одоліти єдину учительку Правди на землі, св. католицьку Церкву. Та даремні його зусилля, марні надії! Церква збудована на неодолимій скалі має запевнену поміч Неба так, що самі »врата адові не переможуть її«.

Та хоч ворог не здавить ніколи Христової Обручниці, хоч їй самій ніякі удари нестрашні, всеж таки в цій вічній метушні Правди й ложі, Любови й ненависти, Добра і зла падуть многі жертвою діявольських підступів і таким чином не лише запропащують добро власних душ, але рівночасно утруднюють працю над спасеннєм душ ближніх та готовлять міліонам безвинних пекло вже тут на землі. Сповняючи заповіт Спасителя католицька Церква докладає всіх зусиль, щоб усіх людий без виїмку »привести до пізнання правди«, розпростирає свої опікунчі крила навіть над невірними і заблудщими дітьми, з особливою однак дбайливістю печалиться тими, що спрагнені надприродного корму наче напотемки глядають світла правди, та під ударами гнобителів безвинною кровю значать шлях мученицького життя за віру.

Пишучи це маємо на думці жахливий стан переслідування за віру на просторах України і Россії. Те, що під теперішну пору там діється, переходить людські поняття про злобу й ненависть до всего, що носить на собі печать Божої правди. Богохульство, наруга над святощами,

масові переміни Божих храмів на доми забав і розпусти, заборона науки релігії і релігійного виховання дітвори, вязненнє священиків, стають не то масовим явищем, але приняли вже форму публично ніби правного законом хороненого ладу, так що виступити проти него значить тільки, що присудити себе що найменше на вязницю.

Кілька літ тому відбилася страшним відгомоном сумна вість про знущання над католицьким духовенством. На лаві обжалованих засідали тоді католицькі Єрархи і священики а навчаннє молоді релігійних правд, до чого душпастир з титулу свойого уряду обовязаний, ставлено обжалованим серед инших закидів в вину, при чому поплила мученицька кров одиноко за працю над спасеннєм душ. Десятки тисяч невинних жертв без ріжниці стану ба навіть віроісповідання, католиків і незєдинених, епископів, священиків і вірних караються в тюрмах на засланні серед виїмкових тяжких умовин, переносячи прямо надлюдські страдання за віру. Що найгірше то се, що переслідованнє Церкви католицької і незєдиненої не є хвилеве чи то льокальне, але загальне, постійне і послідовне, з обміркованнєм усіх прямо діявольських засобів до найменших подробиць. Там у т. зв. Союзі Радянських Республик виповіджено страшну війну на життє і смерть вже не лиш тій або тамтій церкві чи віроісповіданню, але самому Божому Імени. В останніх часах наспіли певні вістки про переміну неділь і свят на робочі дні, щоби таким чином відібрати працюючим можність сповнити релігійний обовязок, про святотатське безчещеннє храмів, організованнє соромницьких богохульних маскарад в часі великих празників християнських як Різдво, Велика Пятниця, паленнє прилюдне релігійних ікон і хрестів, викиданнє з гробниць і храмів на поругу мощів почитаних незєдиненими святих і подвижників, збезчещеннє Печерської Лаври в Києві, святотатські наміри осквернення дорогого серцю кождого віруючого Українця старинного і історичного храму Десятинної Церкви в Києві і богато ще подібних примірів знущань над християнськими святощами.

Ледви проминув один десяток літ, а вже дались відчути погані наслідки цеї діявольської роботи. Розбиттє огнища, християнського подружжа, витворило явище не видане до тепер у християнському світі, жахом пронимаюче: громади

безпритульних на пів здичілих дітий, які не зазнали тепла домашнього огнища ані не одержали найпотрібнійших релігійних засад, які ведуть розгульне життє на подобу двоногих звірят — грабують у білий день прохожих по містах. Зноваж виховувана у безбожницьких школах молодь, ця надія кождої християнської сімї, народу і Церкви, замість стреміти до вершин ідеалу, там позбавлена всяких засад етики, творить санкціоновані і підпирані законом організації т. зв. комсомолів (комуністичних Союзів молоді), які сповняють сумну ролю передової ґвардії янічарів у цім страшнім поході проти церкви і християнської цивілізації. Кров ціпеніє в жилах, коли читати або слухати про протирелігійні виступи цеї остої большевизму, який в ній і через неї бажає осягнути свої низькі наміри, визволити звірюку в людині і перемінити людство в зорганізовану череду звірят.

Наслідки того поневолення духа людини і послідовного культивовання злоби й ненависти з рівночасним поборюваннєм релігії й етики, дались скоро відчути у виді не лиш морального занепаду, але й повної матеріяльної руїни. Ця найурожайнійша земля, колись молоком і медом текуча — як звали її наші предки, перемінилася в пустиню, а населеннє тисячами гинуло й гине від голоду і холоду. Чужі народи, ведені почуттєм християнського милосердя, спішили з помічю нещасним.

Події на Радянщині, переслідуваннє за віру, голод, терпіння і слези невинних жертв діявольських експериментів, спонукали Христових Намісників Венедикта XV., а тепер Пія XI., до пороблення заходів, щоби зарадити лиху. Св. Отець Пій XI., в часи найтяжшого голоду, закликав увесь християнський світ до харитативної акції в користь голодних Радянського Союза, а спеціяльна комісія повнила з успіхом діло милосердія на ріжних місцях Союза, ратуючи тисячі головно дітий від голодової смерти. Заходи св. Вітця, щоби припинити переслідування за віру, не віднесли у міродайних чинників успіху.

Нині, коли положення населення Радянських держав стало ще тяжше, Святійший Отець закликає весь католицький світ на ратунок нещасних жертв сатаниної ненависти і просить о молитву.

Дошукуючись причин цього, кождого віруючого хри-

стіянина жахом пронимаючого явища, можнаби сказати, що воно не прийшло нагло а було протягом ряду літ пляново підготовлюване, що виною тут довоєнні правлячі сфери давньої Росії та їм в осяганні дочасних цілей повільна й у всьому всеціло віддана на услуги єрархія православної незєдиненої зі св. Ап. Престолом церкви. Не відмовляючи рації цьому твердженню, хочемо одначе пригадати, що понад звичайним, природним ладом істнує инший надприродний порядок річей, який незримою ниткою вяжеться з першим, неначе посуваючи природні причинн по непрослідним плянам Божого Провидіння. Боротьба проти Церкви на Радянщині це один з більш яскравих проявів відвічної борби князя темряви проти Божого Агнця. Лиш під тим кутом можна зрозуміти це вперте і послідовне валеннє релігії та плеканнє богохульства, якому рівного не переказала нам історія.

Невжеж ми, Всечесні Отці й Дорогі Епархіяни, маємо бути нечулі на це безпримірне безчещеннє християнських святощів та на стогін невинно катованих жертв? Ні! Совість сама домагається від нас дати поміч нещасним таку, на яку нас стати. Голос Христового Намісника, Святійшого Вітця, завзиває нас до того, вказуючи заразом на молитву, як на найбільш успішний орудник. Молитва перших християн вратувала колись князя Апостолів св. Петра з вязниці; благальні молитви усеї вселенської Церкви на зазив Св. Вітця кілька літ тому назад, злагодили переслідування за віру в Мексику. Молитву поручив колись сам Божественний Спаситель своїм Апостолам як наймогутнійший середник у поборюванні власти злого духа: »Сей рід ніяк не може вийти, тільки молитвою і постом« (Мар. 9, 29). Спасений час Великого Посту, який саме розпочинаємо, надається найкрасше до того, щоби сповнити бажання Св. Вітця. Усі Наші молитви, всі умертвлення, що їх накладає на нас св. Церква в тому часі, жертвуймо Пресвятому Серцю Ісуса в дусі надоложення за богохульства і наруги над Божим Іменем.

Благаймо Всевишнього, щоби вкоротив тяжкі дні досвіду всіх терплячих у Радянщині: католиків і незєдинених, віруючих і тих що не знають чудодійного впливу Божої Правди. Заносім благальні молитви передовсім ми, бо ми більше по природньому закону до цього обовязані, бо нас

більше чим инших католиків з многими нещасними там братьми лучили й лучать тисячні узи крови, обряду і історії.

Один день цього блаженого часу, а саме другу неділю Великого Посту, день 16-ого марта, присвятім особливо на сповненнє бажань Святійшого Вітця. Наші молитви, св. Службу Божу, св. Причастє й усі наші діла того дня жертвуймо на Його інтенцію. Цей день призначений на всенародні молення для цілої Католицької Церкви. В усіх храмах цілого земного ґльобу заносити муть вірні благальні молитви до Царя Небес о красшу долю нещасної Радянщини. Лучім наші молитви й намірення з молитвами і наміреннями св. Церкви й усіх католиків світа в одну, спільну молитву міліонів християнських сердець.

А й у свобідній хвилині поза церквою чи тогож дня чи других Вел. Посту, не забудьте, дорогі Браття і Сестри во Христі, дати вислів цим Вашим шляхотним почуванням на численних зібраннях у брацтвах та инших організаціях. Один одного освідомляйте в тяжкому положенню міліонів страдаючих під страшною кормигою, і збірно при тому отверто осудіть зло. Коли як громадяни осуджуєте публично всякого рода питання, нераз навіть незначні, то в тій справі заняти рішуче становиско домагається від нас природний закон.

Не забувайте рівночасно обміркувати спільно засоби, як належалоб поборювати небезпеку подібного лиха й серед нас самих. Бож відома річ, що й у нас не бракує людей збаламучених злочинною аґітацією, даром надсиланими часописама і книжками, які ширять ненависть до св. Церкви і католицької віри, а те що діється в радянськім пеклі, наче на глум »раєм« називають.

Розважте точно у Великім Пості, як зарадити у себе дома, як захоронити перед ним ваших дітий. Господь Милосерний нехай просвітить ваш ум і загріє серця, щоб ви зрозуміли в чому лежить небезпека, та гідно їй протиставились; своєю ласкою нехай захоронить вас від усякого лиха!

І Ми в Наших Молитвах о це в Бога для Вас благаємо та уділюємо Вам Наше Архієрейське благословеннє.

Благодать Господа Бога Всемогучого, Бога Отця, Бога Сина і Бога Духа Святого, нехай буде завсігди зі всіми Вами.

Дано в Перемишлі, в неділю о Блуднім Сині, 1930 р.

† ЙОСАФАТ Епп.

МОЛИТВА.

Наймилійший і Найсолодший Ісусе, Спасителю людського роду! Зглянь ся ласкаво на нас, що серцями повними вдячности за безконечну Твою любов до наших душ, клонимо ся в покорі перед Тобою.

Прости нам, Предобрий Ісусе, всі наші гріхи, якими ми Тебе дотепер ображали, — подай нам щирий жаль і сильну постанову, щоби ми більше не грішили, — пошли нам всім Твою небесну силу, щоби ми поконали всіх ворогів нашого спасення і витревали в добрім аж до смерти!

Ми припадемо сегодня перед Твій жертвенник з любови і послуху для Твойого Заступника тут на землі, Святійшого Отця Пія Папи Римського, щоби переблагати Тебе і надоложити Тобі за всі несчислимі обиди нанесені Твойому Святому Імени, за безпримірні богохульства і засліплену ненависть до Твоїх Святих правд, за потоптання Твойого Божого Закону, за святотатську наругу над видимими знаками Твоєї безконечної любови до людського роду — Св. Тайнами, за безчещеннє святих Твоїх Божих храмів, за невинно мучених Твоїх священиків і вірних, за згіршеннє дітий що Ти їх так дуже любиш, за всі ті нечувані страшні беззаконня — поповнені проти Тебе на величезних просторах України, Росії і усіх держав Радянського Союза!

Найсолодший Ісусе! Благаємо Тебе через заступництво Пречистої Твоєї Матери, Безпорочної Діви Марії і Єї Обручника Св. Йосифа, за молитвами безплотних небесних Сил, св. Йоана Хрестителя, святих Отців наших Николая Мир Лик. Чудотворця, Василія Великого, Йоана Золотоустого, Кирила і Методія і всіх небесних Опікунів сеї нещасної країни, — умилосердися над цими страдальними народами, вкороти дні їх тяжкого досвіду, просвіти незрячі уми гнобителів, щоби вістрє своєї ненависти замінили знаком любови, — дозволь, щоби знова, як колись в часи св. Володимира, засіяла над ними Твоя благодать, щоби вони всі, освободжені в Твоїй Правді вернули скоро назад у вітцівські обняття Пресвятого Твойого Серця, щоби вернули скоро назад до Твойого Царства під управу єдиного видимого Пастиря Твойого Намісника на землі.

Найдорожший Ісусе! Христе! Царю і Господи наш! Вислухай ласкаво сі щирі благання наших сердець. Прийми їх разом зі всіми добрими нашими ділами як надоложення за всі зневаги, яких дізнаєш на сьому світі!

А Ми негідні прирікаємо Тобі, Царю наш Неба і землі, за Твоєю помічю від нині більше і горячійше ревнувати за поширеннє і укріпленнє правди Твойого Святого Євангелія в нас самих, в наших сімях, громадах і у цілім нашім народі, — і обіцюємо від сегодня рішучійше і відважнійше поборювати це страшне лихо нинішних днів, яке за почином російської країни заманює так многих у страшні сіти царя тьми, — щоби в сей спосіб Твоє Божественне Серце, що дає Нам спасеннє, було за Твоєю ласкою через всіх належно знане і люблене, та щоби від кінця до кінця світа розносився один клич: честь, сила і слава Божественному Серцю Ісуса, всегда нині і присно і во віки віков. Амінь.

(5. Отче наш і 5. Богородице Діво).

Ч. 853. — Зарядження дотично змісту листа Свят. Вітця й Епп. Послання.

Поручається Всеч. ОО. парохам, завідателям і самостійним сотрудникам відчитати отсе Наше послання в неділю сиропустну на св. Літургії замість проповіди, додаючи від себе потрібні пояснення і заохоту, щоби вірні громадно взяли участь у спільній молитві цілого католицького світа в дні 16. марта 1930 се є в другу неділю Великого Посту в наміренні вказанім через Святійшого Вітця Пія XI. Те саме належить зробити і в неділю І-шу Вел. Посту.

В назначений день се є в другу неділю В. Посту на Літургії, — до котрої Всеч. ОО. долучать єктенії »о умиренії Церкве«, належить виголосити відповідного змісту добре опрацьовану проповідь, по Службі Божій відправити суплікацію перед виставленими Найсв. Тайнами, а безпосередно перед благословенням відчитати навколішки в голос повисше випечатану Молитву, додаючи 5. Отче наш і 5. Богородице Діво. Після благословення належить оставити Найсвятійші Тайни на престолі так довго, як довго

будуть ще в церкві вірні, щоби їм дати нагоду також з окрема помолитися в наміренню Св. Вітця.

Де на це зізволяють обставини, там зволять Всч. Отці взяти участь у спеціяльно ad hoc скликаних сходинах церковного брацтва згл. инших подібних організацій, вияснити свобідно зібраним гірке положеннє католицької і незєдиненої церкви в Радянськім Союзі, дійсне відношення більшовицького комунізму до всякої релігії та небезпеку подібної агітації і у нас, а відпис протоколу з порядку сходин, числа зібраних і ухвалами, надіслати негайно враз зі звідомленням до Епп. Ординаріяту.

В инші неділі В. Посту на проповідях і катехизаціях вертати до теми порушеної в повисшім листі Свят. Вітця і Нашім посланню, подаючи вірним ради і вказівки, як належить хоронитися, особливож недосвідну молодь, перед отруєю погубної комуністичної агітації, при чім позваляється по суплікаціях відчитувати на голос висше згадану молитву.

Всч. ОО. Катихити виголосять в другу неділю В. Посту відповідну егзорту на тему порушену в посланню, евент. де вважати муть вказаним, прочитають молоді Наше посланнє заохочуючи її до молитов у висше згаданім наміренні Святійшого Вітця і, якщо це можливе буде, до взяття участи в прилюдній експіяції в церкві. По Службі Божій відчитають в голос повисшу Молитву.

Звідомлення з виконання повисших заряджень перешлють Всч. ОО. Душпастирі за посередництвом дотичних Деканальних Урядів Епп. Ординаріятови негайно, згл. найдалі до дня 10. квітня б. р.

Ч. 854. — Продовженнє загального надзвичайного ювилею проголошеного з нагоди пятьдесятьліття священства Св. Отця Папи Пія XI.

Милостиво св. Церквою управляючий Св. Отець Папа Пій XI видав під днем 23. грудня 1929 Енцикліку „Quinquagesimo ante anno“ о щасливо покінченім пятьдесятьліттю свого священства.

Дякуючи в ній Господу Богу за всі добродійства, якими Його обсипував в ювилейнім році, підносить також сі світлі хвилі, яких зазнав, коли побачив коло себе пер-

ший раз разом зібраних всіх наших Архієреїв, що зїхались до Риму, щоби там коло гробу верх. Апостола св. Петра нарадитись у важних справах і в імени українського народу зложити св. Отцеви найщирші побажання, а також і сю світлу хвилю, що Бог дозволив Йому з власних фондів основати для нас в Римі духовну семинарію.

Сею самою енциклікою *продовжує* св. Отець до кінця червня 1930 р. *надзвичайний ювилейний повний відпуст* уділений Ним Найвищою Апостольською Конституцією „Auspicantibus Nobis" під дн. 6. січня 1929 р. а оголошений Еп. Ординаріятом в Епарх. Відомостях розпорядком ч. 12/орд. з р. 1929 (Епарх. Відом. з р. 1929 ч. III ст. 33 і сл.), а се під умовинами, які були подані у висше названій Конституції.

Ділячися з Всч. Духовенством сею радісною вісткою поручаємо в найблищу неділю по отриманню сего числа Епарх. Відомостей оголосити се вірним, пригадати їм ще раз точно всі услівя осягнення того відпусту і горячо їх заохотити, щоби і на дальше ревно користали з ласк ювилейного відпусту.

Таксамо поручаємо Всч. ОО. Душпастирям частійше устроювати ювілейні походи. Рівночасно повідомляємо, що тут. розпорядок ч. 2678 з р. 1929 (Епарх. Від. 1929 ч. VI ст. 107) і на дальше остає в своїй силі.

Ч. 855. — Зарядження на час постів в р. 1930 згл. до Великого Посту в р. 1931.

Дотично постів поручаємо придержуватись постанов Львівського провінціяльного Собора з р. 1891 (Титул XI ст. 240. О постах).

Де би однак заходила потреба розрішення, уділяємо Всч. ОО. Душпастирям, Катехитам і Сповідникам власть, по совіснім провіренню причин при узглядненню обставин, розрішати від посту, з виїмком пятниць.

Особи користаючі з розрішення, відмовлять звичайно приписані в таких разах молитви. Рівночасно звертаємо увагу, що особи хорі, або ослаблені в наслідок недуги, жебраки, тяжко працюючі, жінки бременні і кормлячі діти, родини, що їх голова дому не допускає иньших страв, не є обовязані до посту.

На пасхальну сповідь визначуємо, подібно, як в минувших роках, час від понеділка І. Седмиці В. П., аж до Празника Пресв. Тройці.

Всч. ОО. Душпастирі і Катехити нехай доложать усіх старань, щоби як найлучше приготовити вірних до достойного приняття св. Тайн.

Пригадуємо, що иньшим Нашим розпорядком уділили ми всім сповідникам власть розрішати від гріхів задержаних в Нашій Епархії (1. добровільне чоловікоубійство, 2. тіл. змішаннє в перш. ст. спорідн. або посвояч., 3. кривоприсяга в суді церк. або світськім 4. биттє батька або матери, діда або бабки) аж до кінця ювилейного відпусту с. є. до кінця червня с. р., але рівночасно звертаємо увагу, що крім повисших гріхів задержаних без цензури задержує само право Конституція Апост. „Apostolicae Sedis moderationi“ з р. 1869) Ординарієви ще 3 гріхи задержані получені з клятвою, в які впадають: 1. Clerici in sacris constituti vel Regulares aut moniales post votum solemne castitatis matrimonium (etiam quod dicitur *civile*) contrahere praesumentes; nec non omnes cum aliqua ex praedictis personis matrimonium contrahere praesumentes. 2. Procurantes abortum effectu secuto. 3. Litteris apostolicis falsis scienter utentes, vel crimini ea in re cooperantes.

В справі розрішення від сих 3-ох послідних резерватів належить удаватися до Еп. Ординаріяту. Але в наглих случаях, як що цензур виданого вироку не можна заховати на вні без небезпеки тяжкого згіршення або неслави, або як що каючомуся прикро би було оставати в стані гріха черев час потрібний до сего, щоби вистаратися о розрішення у компетентного наставника, тоді, подібно як у всіх папських случаях — може розрішити від згаданих цензур в таїнственній сповіди кождий сповідник, але при тім має наложити каючомуся обовязок удатися до Апост. Престола о поручення. Колиб до місяця каючийся не відніс ся о поручення, впадає в ту саму цензуру. (Це є по мисли лекретів Апост. Престола, які служили за основу виданого в Новім Кодексі церк. права канону 2254).

О скільки дехто з вірних старавсяби о доступленнє ювілейного відпусту перший раз, належить користати з Апостольських властий, які надав Св. Отець Конституцією

„Auspicantibus Nobis“ з дня 6. січня 1929 (Епарх. Відом. 1929, ч. III. ст. 33. і сл.).

Власть уділена всім ОО. Сповідникам в р. 1921 розпорядком Ч. 40/орд. (Епарх. Від. 1921 Ч. I ст. 12) привертати каючимся утрачене право petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali habita cum consanguinea vel cum consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris resp. sui mariti, остає і на дальше в силі.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 346. о. Бардахівський Андрій, парох в Татарах містодеканом лучанським.

Завідательства одержали:

Ч. 307. о. Погорецький Антін — Фльоринка.

Померли:

о. Падох Юрій, парох в Мокротині 20/I 1930.
о. Ясеницький Петро, парох в Одреховій 11/II 1930.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 20. лютого 1930.

о. Микола Грицеляк
канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.